

Sygn. akt. IV Ka 192/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stanisław Jabłoński (spr.)

Sędziowie SSO Dorota Kropiewnicka

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale T. K. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013r.

sprawy **D. B.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków

z dnia 21 grudnia 2012 roku sygn. akt VII K 226/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **orzeczoną w punkcie I części dyspozytywnej karę łączną pozbawienia wolności obniża do 2 (dwóch) lat,**

b) **na podstawie art. 69 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec skazanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby;**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IV Ka 192/13

UZASADNIENIE

D. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 20 sierpnia 2008 roku w sprawie sygn. akt XII K 521/08 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za przestępstwo z art. 284 § 2 kk popełnione w dniu 13.05.2008 roku, przy czym

postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 10 sierpnia 2010 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku;

2. Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 06 listopada 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 57/09 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby za przestępstwo z art. 233 § 1 kk popełnione w dniu 15.01.2007 roku;

3. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie sygn. akt V K 2135/09 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby oraz grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk i w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od dnia 04.08.2008 roku do dnia 05.08.2008 roku, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 23 sierpnia 2011 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku; postanowieniem z dnia 19.09.2011 roku karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 25 października 2010 roku w sprawie sygn. akt II K 847/10 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za przestępstwo z art. 284 § 1 kk popełnione w okresie od dnia 18.03.2010 roku do dnia 19.03.2010 roku;

5. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 11 lutego 2011 roku w sprawie sygn. akt II K 1609/10 na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w okresie od dnia 18.06.2010 roku do dnia 07.07.2010 roku;

6. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 09 listopada 2011 roku w sprawie sygn. akt VII K 1429/09 na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 200 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od czerwca 2005 roku do końca sierpnia 2005 roku.

Wyrokiem łącznym z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn. akt VII K 226/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków w VII Wydziale Karnym:

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 89 § 1a kk połączył skazanemu **D. B.** kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 20 sierpnia 2008 roku w sprawie sygn. akt XII K 521/08, Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 06 listopada 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 57/09, Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie sygn. akt V K 2135/09, Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 09 listopada 2011 roku w sprawie sygn. akt VII K 1429/09 i jako **karę łączną pozbawienia wolności** wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył skazanemu **D. B.** kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 25 października 2010 roku w sprawie sygn. akt II K 847/10 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 11 lutego 2011 roku w sprawie sygn. akt II K 1609/10 i jako **karę łączną pozbawienia wolności** wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;

III. na podstawie art. 69 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec skazanego w pkt II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat próby;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył skazanemu, na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, okres kar dotychczas odbytych oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczony na poczet kar jednostkowych mocą powyższych, podlegających połączeniu wyroków;

V. uznał wyroki opisane w punktach: pierwszym, drugim, trzecim, czwartym, piątym, szóstym, w części odnoszącej się do kary pozbawienia wolności, za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, z przyjęciem, że w pozostałej części podlegają one odrębnemu wykonaniu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania, związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł skazany i zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na pominięciu okoliczności przemawiających za zastosowaniem pełnej absorpcji. Przy tak sformułowanym zarzucie skazany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Krzyków do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wywiedziona w sprawie apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej jednak kolejności podkreślić należy, że Sąd Rejonowy przeprowadził poprawnie postępowanie dowodowe, gromadząc komplet dokumentów obrazujących dotychczasową przeszłość kryminalną skazanego. Prawdliwość ustaleń faktycznych w tym względzie podzieliły również strony procesu, nie zgłaszając w tym zakresie jakichkolwiek zastrzeżeń.

Akceptacji instancji odwoławczej zyskać natomiast nie może pkt I zaskarżonego wyroku i wymierzona nim kara łączna 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności ukształtowana przez Sąd meriti jako kara o bezwzględny charakterze. Podzielić należy uwagi apelującego, iż orzeczenie to razi nadmierną surowością i tym samym jest rażąco niesprawiedliwe. Nadto zwrócić też trzeba uwagę na fakt, iż procedując w tym zakresie, a konkretniej łącząc kary pozbawienia wolności o bezwzględny charakterze (sprawy XII K 521/08, V K 2135/09, VII K 1429/09) z karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania (sprawa II K 57/09) i wymierzając karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia Sąd Rejonowy pominął kompletnie fakt, że możliwość wymierzenia kary łącznej na podstawie znowelizowanego przepisu art. 89 § 1a kk dotyczy -zgodnie z regułą prawa temporalnego- skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r. (por. przykładowo wyrok SN z dnia 06 grudnia 2012 r., V KK 364/12, LEX 1231661; wyrok SN z dnia 17 stycznia 2013 r., II KK 84/12, LEX 1252705), podczas gdy czyn stanowiący przedmiot osądu w sprawie II K 57/09 popełniony został w dniu 15 stycznia 2007 r. Uchybienie to również wymagało korekty zaskarżonego wyroku.

Sąd Odwoławczy stoi na stanowisku, że wymierzona w pkt. I zaskarżonego wyroku kara łączna nie może się ostać. Nie uwzględnia ona w należyтым stopniu, we właściwych proporcjach wszystkich okoliczności ujawnionych w sprawie. Przekonuje o tym argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu Sądu I instancji, która skupiała się przede wszystkim na wykazaniu, iż z uwagi na brak bliskiego związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami zasady absorpcji stosować się nie da, napomykając jedynie w dalszej części o dwóch innych okolicznościach branych pod uwagę przez Sąd – tej pozytywnej w postaci opinii o skazanym z miejsca pracy i z okresu pobytu w zakładzie karnym oraz negatywnej w postaci uprzedniej karalności D. B..

Rzecz jednak w tym, że wspomnianym pozytywnym aspektem w sprawie Sąd meriti nie przydał należytego znaczenia. Tymczasem śledząc dotychczasową drogę życiową skazanego, jego konflikty z prawem, specyficzną sytuację domową (alkohol, przemoc w rodzinie), która w opiniach specjalistów znajdowała przełożenie na jego samoocenę i negatywne zachowania, sposób postępowania D. B., w tym brak dojrzałości i niestałość w podejmowanym co chwilę zatrudnieniu stwierdzić można, że zmiana ta ma charakter diametralny.

Przede wszystkim ostatni występek, jakiego popełnienia dopuścił się skazany datowany jest na lipiec 2010 r., natomiast po tym okresie brak jest jakichkolwiek zastrzeżeń odnośnie jego zachowania. Pozytywny wydzźwięk

resocjalizacji D. B. zauważyć się już zresztą dało w trakcie odbywania przezeń kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym, co skutkowało jego warunkowym przedterminowym zwolnieniem, nigdy nie odwołanym. Ta zgodna z oczekiwaniami społecznymi postawa skazanego trwa nadal. D. B. stara się należycie ułożyć sobie życie w warunkach wolnościowych - skazany ukończył kurs dla kandydatów dla motorniczych, podjął też zatrudnienie w MPK we W., gdzie pracuje od czerwca 2012 r., na bieżąco reguluje wszystkie swoje zadłużenia, w tym i to powstałe z tytułu korzystania z lokalu mieszkalnego.

Uwzględniając zatem powyższe okoliczności, jak też mając na uwadze ciężar gatunkowy popełnionych przez skazanego przestępstw i ich społeczną szkodliwość, Sąd Odwoławczy karę łączną orzeczoną w pkt. I zaskarżonego wyroku zdecydował się ukształtować na poziomie 2 lat pozbawienia wolności (pkt. I a/ wyroku) uznając, iż taki jej wymiar będzie dostateczny do osiągnięcia celów wychowawczo-prewencyjnych wobec skazanego. Jednocześnie dostrzegając -odmiennie niż Sąd meriti- przesłanki uzasadniające przydanie skazanemu pozytywnej prognozy kryminologicznej warunkowo zawiesił jej wykonanie.

W ocenie Sądu Odwoławczego fakt przebywania D. B. w izolacji więziennej jako skazany oraz świadomość ewentualnego powrotu do jednostki penitencjarnej już sam w sobie winien powstrzymać skazanego od dalszego naruszania norm porządku prawnego, stąd też zbędne wydaje się stymulowanie właściwej jego postawy w drodze nadawania orzeczonej karze łącznej charakteru kary izolacyjnej.

Podejmując natomiast decyzję o długości okresu próby Sąd wziął pod uwagę fakt, iż dzięki rozstrzygnięciu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej resocjalizacja D. B. odbywać się będzie w warunkach wolnościowych, a tym samym mając na względzie uprzednią karalność skazanego wskazane jest, aby przez okres dłuższy aniżeli tylko 2 lata (minimalny okres zawieszenia) zachowanie jego było weryfikowane przez Sąd Rejonowy. Należy przy tym raz jeszcze wyraźnie podkreślić, że jakakolwiek informacja o naruszeniu przez skazanego porządku prawnego w w/w okresie automatycznie skutkować będzie wszczęciem przeciwko D. B. postępowania o zarządzenie wykonania kary orzeczonej w przedmiotowym postępowaniu. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd Odwoławczy dla zweryfikowania postawionej wobec skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej wyznaczył okres 5 lat próby.

W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, jako że obiekcji nie wzbudzają pozostałe rozstrzygnięcia Sądu pierwszoinstancyjnego.

Sąd Odwoławczy nie obciążał skazanego kosztami postępowania odwoławczego uznając, że ich uiszczenie przez D. B. stanowić będzie dla niego nadmierną dolegliwość (art. 624 § 1 kpk).